

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí konanom dňa 11. decembra 2008 v Bratislave v trestnej veci obvineného **I. Š. a spol.**, pre trestný čin úverového podvodu podľa § 222 ods. 1. ods. 4 Tr. zák. a iné, o dovolaní obvineného **J. B.** proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 8. januára 2008, sp. zn. 5 To 2/08, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 382 Tr. por. per analogiam dovolanie obvineného **J. B. sa o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

Na Okresnom súde vo Zvolene sa vedie trestné konanie proti obžalovanému **I. Š., J. B. a J. Č.** pre trestný čin úverového podvodu podľa § 250a ods. 1, ods. 3 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006, ďalej pre pokračujúci trestný čin úverového podvodu podľa § 222 ods. 1, ods. 4 Tr. zák. a pre pokračujúci trestný čin sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 3 Tr. zák.

Uznesením sudcu pre prípravné konanie Okresného súdu vo Zvolene sp. zn. 0 Tp 355/06, zo 17. augusta 2006, bol obvinený **J. B.** vzatý do väzby z dôvodov uvedených v § 71 ods. 1 písm. a/, písm. c/ Tr. por.

Uznesením Okresného súdu vo Zvolene zo dňa 14. decembra 2007, sp. zn. 2 T 196/07 bola podľa § 79 ods. 3 Tr. por. zamietnutá žiadosť obvineného **J. B.** o prepustenie z väzby na slobodu, s tým, že dôvody väzby u neho v nezmenenej forme i naďalej existujú.

Sťažnosť obvineného **J. B.** proti vyššie citovanému uzneseniu Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením zo dňa 8. januára 2008, sp. zn. 5 To 2/08 podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por., ako nedôvodnú zamietol.

Proti tomuto uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici podal obvinený J. B. dňa 2. decembra 2008 na Okresnom súde vo Zvolene dovolanie. V jeho odôvodnení uviedol, že jeho väzba je nezákonná, pretože tak okresný súd, ako aj krajský súd rozhodli o predĺžení lehoty trvania jeho väzby bez splnenia zákonných podmienok, konkrétne bez návrhu krajského prokurátora a v nezákonných lehotách. Preto navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky vyslovil, že týmito rozhodnutiami oboch súdov bol porušený zákon a aby bol ihneď prepustený z väzby na slobodu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) predovšetkým skúmal, či podané dovolanie obvineného J. B. je z formálneho a obsahového hľadiska prípustné, a či bolo podané oprávnenou osobou. Zistil, že v danom prípade ide o dovolanie, ktoré je neprípustné z viacerých dôvodov a navyše trpí aj ďalšími formálnymi vadami, a preto ho podľa § 382 per analogiam Tr. por. odmietol.

Podľa § 368 ods. 1 Tr. por. dovolanie možno podať len proti takému rozhodnutiu súdu, ktorým bola vec právoplatne skončená.

Podľa § 371 ods. 1 Tr. por. dovolanie možno podať len z dôvodov ktoré sú výslovne uvedené v citovanom zákonom ustanovení pod písmenami a/ - l/.

Podľa § 371 ods. 2 Tr. por. len minister spravodlivosti môže podať dovolanie aj vtedy, ak napadnutým rozhodnutím súdu bolo porušené ustanovenie Trestného zákona alebo Trestného poriadku o väzbe alebo o podmiennečnom prepustení odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody.

Podľa § 373 ods. 1 obvinený môže podať dovolanie len prostredníctvom obhajcu.

Rozhodujúcim dôvodom pre odmietnutie dovolania obvineného J. B. je skutočnosť, že v predmetnej veci dovolanie nebolo podané proti rozhodnutiu súdu, ktorým bola vec právoplatne skončená. Vo veci sa stále koná, nebola teda ešte právoplatne skončená a napadnuté rozhodnutie krajského súdu riešilo len otázku ďalšieho trvania väzby obvineného J. B.. Ako je už vyššie uvedené proti rozhodnutiam týkajúcim sa väzby môže podať v zmysle § 371 ods. 2 Tr. por. dovolanie výlučne minister spravodlivosti.

V súvislosti s odôvodnením podaného dovolania obvineného J. B. považuje dovolací súd pre úplnosť za potrebné tiež zdôrazniť, že uznesením Okresného súdu vo Zvolene zo 14. decembra 2007, sp. zn. 2 T 196/07, v spojení s napadnutým uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 8. januára 2008, sp. zn. 5 To2/08, nebolo rozhodnuté o predĺžení lehoty trvania väzby tohto obvineného, ako to uvádza v odôvodnení podaného dovolania, ale len o zamietnutí jeho žiadosti o prepustenie z väzby na slobodu, resp. o zamietnutí jeho sťažnosti proti uzneseniu prvostupňového súdu.

Z uvedených okolností teda nepochybne vyplýva, že obvinený podal dovolanie proti inému rozhodnutiu, aké má na mysli ustanovenie § 368 ods. 1 Tr. por. a navyše dovolanie nepodal z dôvodov výslovne uvedených v ustanovení § 371 ods. 1 písm. a/ - l/ Tr. por.

Vzhľadom na tieto zásadné nedostatky podaného dovolania predseda senátu v danom prípade ani nepostupoval podľa § 379 ods. 1 Tr. por. a nevyzval obvineného J. B. na odstránenie nedostatku dovolania spočívajúceho v tom, že toto nebolo podané obhajcom, pretože ani prípadné odstránenie, tohto nedostatku by nemalo žiadny vplyv na záver dovolacieho súdu o neprípustnosti podaného dovolania z iných, vyššie uvedených dôvodov.

Vzhľadom na všetky vyššie uvedené dôvody Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 382 Tr. por. per analogiam dovolanie obvineného J. B., ako neprípustné, na neverejnom zasadnutí bez preskúmania veci odmietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave, 11. decembra 2008

JUDr. Pavol T o m a n , v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Kristína Cíchová